

Geschillenkamer

Beslissing 178/2022 van 6 december 2022

Dossiernummer : DOS-2021-04716

Betreft : Klacht wegens de weigering om inzage te verlenen in het volledig medisch dossier, inbegrepen de persoonlijke notities van de behandelende arts

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, alleenzetelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klagster: X, hierna “de klagster”

De verweerster: Dokter Y, hierna “de verweerster”

I. Feiten en procedure

1. Het voorwerp van de klacht betreft de weigering door de behandelende arts, verweerster, om toegang te verlenen tot het volledig patiëntendossier dat werd opgesteld naar aanleiding van het behandelingstraject dat de klaagster volgde bij de verweerster, met inbegrip van de persoonlijke notities van laatstgenoemde.
2. De klaagster is van februari 2013 tot december 2020 bij dr. Y op consultatie geweest, maar opteert in mei 2021 om van [...] te veranderen. In het kader van deze wijziging verzoekt de klaagster op 25 mei 2021 bij de dienst [...] van Z om een kopie te bekomen van haar “*handgeschreven patiëntendossier*” bij dokter Y.
3. De afdeling [...] antwoordt op 28 mei 2021 dat zij de “*persoonlijke nota’s*” van de verweerster niet kunnen opsturen, maar wel haar “*verslagen*”. Tevens wordt aan de klaagster gevraagd te laten weten of zij een kopie van de voornoemde verslagen wenst. Diezelfde dag contacteert de klaagster de ombudsdienst van Z op 28 mei 2021, om te weten over welke middelen zij beschikt teneinde haar patiëntendossier te verkrijgen.
4. Op 15 juni 2021 antwoordt de Ombudsdienst dat de klaagster alle verslagen waar zij recht op heeft, heeft gekregen, en dat het secretariaat van dokter Y ingevolge eerdere contactopnames door de klaagster haar reeds duidelijk had aangegeven dat persoonlijke notities niet worden meegegeven doch afzonderlijk in het patiëntendossier worden bewaard. Diezelfde dag verstuurt de klaagster een e-mail naar het Agentschap Zorg & Gezondheid [...], waarin zij aangeeft er zeker van te zijn dat “*persoonlijke notities*”, integendeel tot wat haar in het verleden werd aangegeven, niet afzonderlijk in het patiëntendossier worden bewaard.
5. Op 16 juni 2021 dient de klaagster een aanvraag tot bemiddeling in bij de Eerstelijnsdienst (ELD), nadat een medewerkster van het Agentschap Zorg & Gezondheid haar diezelfde dag telefonisch liet weten dat zij niets verder kunnen ondernemen.
6. Naar aanleiding van deze aanvraag neemt de ELD op 5 juli 2021 contact op met de Ombudsdienst van Z, dewelke op 6 juli 2021 bevestigt contact te zullen opnemen met de verweerster.
7. Op 23 juli 2021 deelt de Ombudsdienst het antwoord van de verweerster mee aan de ELD. In haar schriftelijke reactie, licht de verweerster nader toe dat zij tijdens een ‘hospitalisatie’ persoonlijke aantekeningen maakt, en vervolgens een uitgebreid – allicht elektronisch – hospitalisatieverslag opstelt. Alle relevante [...] informatie bevindt zich bijgevolg in de (hospitalisatie)verslagen, die de verweerster opslaat in het elektronisch medisch dossier van de klaagster in [...]. Haar “*persoonlijke nota’s*” bewaart de verweerster daarentegen in een apart dossier; deze worden niet aan de patiënten gegeven, aldus de verweerster. De verweerster verklaart verder dat zij reeds een kopie van de voornoemde “*relevante [...]*”

informatie” heeft laten overmaken aan de klaagster via het secretariaat. Zij stelt dat deze informatie overigens volstaat opdat een nieuwe [...] inzage kan hebben in het volledig dossier van de klaagster. Tot slot weerlegt de verweerster het standpunt van de klaagster dat de “*persoonlijke nota’s*” deel zouden uitmaken van het patiëntendossier. Het antwoord van de verweerster wordt op 10 augustus 2021 door de ELD overgemaakt aan de klaagster.

8. Op 7 september 2021 volgt een antwoord van de klaagster aan de ELD. Zij stelt zich op het standpunt dat er een onderscheid zou bestaan tussen enerzijds de “*persoonlijke nota’s*” – die haar zouden aanbelangen– en anderzijds de “*persoonlijke notities*” –randtekeningen die de verweerster “*zelf zou gemaakt hebben*”. Tevens meent de klaagster dat de nota’s weldegelijk integraal deel uitmaken van haar patiëntendossier en betwist zij dat de elektronische verslaggeving volledig zou zijn, aangezien de verweerster tijdens de consultaties uitsluitend op papier notities nam.
9. Op 1 februari 2022 komt de ELD tot het besluit dat een minnelijk akkoord tussen de partijen niet mogelijk is, en wordt de klaagster gevraagd of zij instemt met de omzetting van haar bemiddelingsaanvraag naar een klacht. Op 9 februari 2022 laat de klaagster aan de ELD weten dat zij slechts zal instemmen met de verdere behandeling van haar zaak als een klacht, in zoverre zij geen confrontatie met de verweerster moet aangaan.
10. Op 9 april 2022 bevestigt de klaagster dat zij instemt met de omzetting naar een klachtendossier.
11. Op 21 april 2022 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van artikel 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.

II. Motivering

12. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, §1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, §1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.

13. Wanneer een klacht geseponereerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren¹ en:
- een technische seponering uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een veroordeling kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
 - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer².
14. In het geval op meer dan één grond wordt geseponereerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld³.
15. In het voorliggend dossier gaat de Geschillenkamer over tot een seponering van de klacht, op grond van technische overwegingen. Er ligt namelijk één motief aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en derhalve beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde.
16. De Geschillenkamer benadrukt vooreerst dat de AVG van toepassing is op de voorliggende zaak, aangezien niet kan worden betwist dat schriftelijke aantekeningen die door de behandelende arts worden genomen in het kader van de behandeling en vervolgens in het patiëntendossier van een patiënt opgenomen worden, als persoonsgegevens van de patiënt moeten worden beschouwd. De Geschillenkamer wijst er in dit verband op dat het begrip persoonsgegevens elk type informatie omvat: particuliere (intieme), en openbare informatie, evenals objectieve dan wel subjectieve informatie over een identificeerbare natuurlijke persoon.

Zoals inmiddels verduidelijkt door het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest “Nowak”, omvat het begrip persoonsgegevens zowel gegevens die voortvloeien uit objectieve, verifieerbare en betwistbare elementen, alsook subjectieve gegevens die een evaluatie of een oordeel over de betrokkene inhouden. Ofschoon dat arrest betrekking had op aantekeningen in een examen die de mening of beoordeling van de examinator over de

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p.18.

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

³ Cf. Titel 3 – *In welke gevallen zal mijn klacht waarschijnlijk worden geseponereerd door de Geschillenkamer?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

individuele prestaties van een kandidaat bevatten, geldt deze rechtspraak voor elke vorm van advies of beoordeling aangaande een betrokkene, uitgedrukt in punten, een waardeschaal of via andere evaluatieparameters⁴.

Ingevolge deze rechtspraak is het recht van inzage krachtens artikel 15 AVG doorgaans eveneens van toepassing op schriftelijke aantekeningen waarmee een betrokkene beoordeeld wordt, of die vermoedens inhouden aangaande diezelfde betrokkene.

17. Onverminderd het bovenstaande, heeft de Geschillenkamer in het verleden vastgesteld dat het recht op inzage zoals voorzien in artikel 9, § 2 van de wet “*Rechten van de patiënt*” (hierna: WPR)⁵, weliswaar beperkter is dan het recht van inzage zoals bepaald in artikel 15 AVG⁶. Het recht op inzage volgens de WPR is niettemin in overeenstemming met de AVG, aangezien de AVG specifiek voorziet in de mogelijkheid om in een Europese of nationale regeling die voldoet aan de voorwaarden genoemd artikel 23 AVG⁷, het recht van inzage te beperken met het oog op de bescherming van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen (artikel 23.1.i AVG). Immers, niet alleen de patiënt, zijnde de klagster [...], dient te worden beschermd, maar ook de behandelende arts, aangezien deze de vrijheid moet hebben om zijn diagnose en bevindingen in het medische verslag te noteren en *a fortiori* om eigen denkpluies, intuïties of werkhypothesen in de context van de behandeling op te nemen als persoonlijke notities.
18. Zowel het recht op informatie⁸, als het recht op inzage⁹ zoals bepaald in de WPR zijn overigens niet absoluut. Artikel 9, § 2, lid 5 *juncto* artikel 7, § 4, lid 2 WPR voorziet namelijk uitdrukkelijk in een uitzondering op het recht op informatie en inzage¹⁰, eveneens gekend als

⁴ HvJEU, Arrest C-434/16 van 20 december 2017, *Peter Nowak t. Data Protection Commissioner*, ECLI:EU:C:2017:994, randnr. 24-27.

⁵ Wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt, B.S., 26 september 2002.

⁶ Cf. Beslissing 109/2022 van 6 juli 2022, raadpleegbaar op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/burger/publicaties/beslissingen>.

⁷ Artikel 23 AVG — 1. *De reikwijdte van de verplichtingen en rechten als bedoeld in de artikelen 12 tot en met 22 en artikel 34, alsmede in artikel 5 kan, voor zover de bepalingen van die artikelen overeenstemmen met de rechten en verplichtingen als bedoeld in de artikelen 12 tot en met 20, worden beperkt door middel van Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die op de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker van toepassing zijn, op voorwaarde dat die beperking de wezenlijke inhoud van de grondrechten en fundamentele vrijheden onverlet laat en in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel is ter waarborging van: [...]*

i) de bescherming van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen; [...].

⁸ Art. 7 WPR — § 1. *De patiënt heeft tegenover de beroepsbeoefenaar recht op alle hem betreffende informatie die nodig is om inzicht te krijgen in zijn gezondheidstoestand en de vermoedelijke evolutie ervan [...].*

⁹ Art. 9 WPR — § 2. *De patiënt heeft recht op inzage in het hem betreffend patiëntendossier.*

Aan het verzoek van de patiënt tot inzage in het hem betreffend patiëntendossier wordt onverwijld en ten laatste binnen 15 dagen na ontvangst ervan gevolg gegeven.

De persoonlijke notities van een beroepsbeoefenaar en gegevens die betrekking hebben op derden zijn van het recht op inzage uitgesloten [...].

¹⁰ Art. 9 WPR — § 2. [...] *Indien het patiëntendossier een schriftelijke motivering bevat zoals bedoeld in artikel 7, § 4, tweede lid, die nog steeds van toepassing is, oefent de patiënt zijn inzagerecht uit via een door hem aangewezen beroepsbeoefenaar, die ook inzage heeft in de in het derde lid, bedoelde persoonlijke notities.*

De situatie bedoeld in het vorige lid waarbij de patiënt het recht op inzage in zijn patiëntendossier enkel kan uitoefenen via een door hem aangewezen beroepsbeoefenaar wanneer het patiëntendossier een schriftelijke motivering bevat zoals omschreven in artikel 7, § 4, tweede lid, die nog steeds van toepassing is, is in overeenstemming met artikel 23 van [de AVG].

“therapeutische uitzondering”, waarbij de informatie die nodig is voor de patiënt om inzicht te krijgen in zijn of haar gezondheidstoestand en de vermoedelijke evolutie ervan, niet wordt meegedeeld en inzage niet wordt verleend aan de patiënt indien dit *‘klaarblijkelijk ernstig nadeel oplevert voor de gezondheid van de patiënt’*¹¹. Daarnaast bepaalt artikel 9, § 2 WPR ondubbelzinnig dat *“de persoonlijke notities van een beroepsbeoefenaar en gegevens die betrekking hebben op derden van het recht op inzage uitgesloten [zijn]”*. De Geschillenkamer onderzoekt hieronder of deze uitzonderingen van toepassing zijn in de voorliggende zaak.

19. Allereerst dient te worden vastgesteld dat de klaagster weldegelijk de mogelijkheid werd geboden om inzage te verkrijgen in de elektronische verslaggeving in haar patiëntendossier, ofschoon de inzage in de *“persoonlijke nota’s”* opgenomen in haar patiëntendossier haar werd ontzegd door de verweerder. De Geschillenkamer concludeert derhalve dat er in de onderhavige zaak door de verweerder geenszins beroep werd gedaan op de therapeutische uitzondering, maar de verweerder louter gebruik heeft gemaakt van de uitzondering voorzien in artikel 9, § 2 WPR.
20. Ten tweede lijkt de klaagster gewag te maken van een onderscheid tussen persoonlijke *“nota’s”* en persoonlijke *“notities”*, evenwel zonder voldoende aannemelijk te maken dat een dergelijk onderscheid onder de geldende wetgeving zou bestaan. De Geschillenkamer oordeelt dat het haar te dezen niet betaamt om te bepalen welke informatie minimaal moet worden opgenomen in het patiëntendossier. Artikel 33 van de zogenaamde *“Kwaliteitswet”* bepaalt immers welke gegevens de gezondheidsbeoefenaars minimaal dienen op te nemen in het patiëntendossier, waaronder de *“weergave van overleggesprekken met de patiënt”*¹². Uit deze bepaling blijkt geenszins dat de verweerder een integraal, inhoudelijk getrouw verslag van haar uitwisselingen met de klaagster, lopende de hele duur van de therapeutische behandeling, diende op te nemen in het patiëntendossier van de klaagster.
21. Het komt de Geschillenkamer evenmin toe om vast te leggen onder welke vorm informatie moet worden opgenomen in het patiëntendossier. Hieromtrent verwijst de Geschillenkamer naar de adviezen van de Nationale Raad van de Orde der artsen (NROA), dewelke *“persoonlijke notities”* definieert als zijnde *“de aantekeningen die door de beroepsbeoefenaar*

¹¹ Art. 7 WPR — § 1. *De patiënt heeft tegenover de beroepsbeoefenaar recht op alle hem betreffende informatie die nodig is om inzicht te krijgen in zijn gezondheidstoestand en de vermoedelijke evolutie ervan. [...]*

§ 4. *De beroepsbeoefenaar mag de in § 1 bedoelde informatie uitzonderlijk onthouden aan de patiënt, voor zover het meedelen ervan klaarblijkelijk ernstig nadeel voor de gezondheid van de patiënt zou meebrengen en mits de beroepsbeoefenaar hierover een andere beroepsbeoefenaar heeft geraadpleegd.*

In dergelijk geval voegt de beroepsbeoefenaar een schriftelijke motivering toe aan het patiëntendossier en licht hij de desgevallend aangewezen vertrouwenspersoon bedoeld in § 2, derde lid, in.

Zodra het meedelen van de informatie niet langer het in het eerste lid bedoelde nadeel oplevert, moet de beroepsbeoefenaar de informatie alsnog meedelen.

¹² Sinds 1 januari 2022 wordt de minimale informatie die in het patiëntendossier mag bijgehouden worden geregeld door Art. 33, 7° van de Wet van 22 april 2019 inzake de kwaliteitsvolle praktijkvoering in de gezondheidszorg, B.S., 14 mei 2019.

Ten tijde van het verzoek van inzage door de klaagster was dit nog geregeld door Art. 2 van het Koninklijk Besluit van 3 mei 1999 houdende bepaling van de algemene minimumvoorwaarden waarvan het medisch dossier, bedoeld in artikel 15 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, moet voldoen, B.S., 30 juli 1999.

afzonderlijk werden opgeborgen, die voor anderen, zelfs voor medebetrokkenen van de zorgverleningsequipe, nooit toegankelijk zijn en die nodig zijn voor het persoonlijk gebruik van de zorgverlener”¹³. Dergelijke notities, die overigens deel uitmaken van het patiëntendossier, worden in beginsel uitgesloten van een rechtstreekse inzage door de patiënt¹⁴.

22. Niettegenstaande het voorgaande stelt de Geschillenkamer vast dat de NROA in zijn advies van 27 april 2019¹⁵ eveneens het standpunt inneemt dat “de gegevens betreffende de fysieke of psychische gezondheid van de patiënt en de gegevens waarop de arts de zorg die hij aan de patiënt verstrekt baseert (onderzoek van de gezondheidstoestand, uitwerken en opvolgen van de diagnose en de behandeling, preventie) niet betiteld kunnen worden als persoonlijke notities”, dat “een informatie nuttig voor de continuïteit van de zorg of voor de behandeling van de patiënt door een andere gezondheidszorgbeoefenaar ook geen persoonlijke notitie is”, alsook dat de gegevens die de patiënt zelf toevertrouwde niet als persoonlijke notities kunnen gelden, en derhalve aan het inzagerecht blijven onderworpen.
23. Echter, in de voorliggende zaak oordeelt de Geschillenkamer dat zij ten eerste niet tot de conclusie kan komen dat de “persoonlijke nota’s”, waarvan de klaagster beweert dat die haar zouden aanbelangen, werkelijk informatie omvatten die de klaagster zelf zou hebben aangeleverd aan de verweerster. Ten tweede beschikt de Geschillenkamer evenmin over voldoende bewijzen, en de klaagster maakt ook niet aannemelijk, dat de handgeschreven aantekeningen nog *additionele* medische gegevens – die niet in het elektronisch patiëntendossier zijn opgenomen – bevatten, en die niet compatibel zouden zijn met het concept “persoonlijke notities”, alsmede dat deze handgeschreven aantekeningen andere doeleinden zouden gehad hebben dan het strikt persoonlijke gebruik door de verweerster.
24. Daarnaevens begrijpt de Geschillenkamer op basis van de door de klaagster voorgelegde stukken dat de verweerster een kopie van de elektronische verslaggeving, met inbegrip van alle relevante [...] informatie, aan de klaagster liet bezorgen. De klaagster ontkent bovendien ook niet deze verslagen effectief te hebben ontvangen. Het staat derhalve vast dat de verweerster op passende wijze gevolg heeft gegeven aan het verzoek van de klaagster door haar een kopie te laten opsturen van haar weliswaar elektronisch patiëntendossier.
25. Verder wenst de Geschillenkamer wederom te benadrukken dat het haar niet toebehoort te oordelen over de wijze waarop een behandelende arts invulling geeft aan zijn plicht om het patiëntendossier “zorgvuldig” bij te houden, zoals voorgeschreven door artikel 9, § 1 WPR,

¹³ NROA — Advies van 19 september 2015 betreffende de rechtstreekse inzage door de patiënt in zijn elektronisch medisch dossier, <https://ordomedic.be/nl/adviezen/deontologie/beroepsgeheim/de-rechtstreekse-inzage-door-de-pati%C3%ABnt-in-zijn-elektronisch-medisch-dossier>.

¹⁴ NROA — Advies van 21 november 2017 van de Federale Commissie “Rechten van de patiënt”, *Het patiëntendossier*, p. 5.

¹⁵ NROA — Advies van 27 april 2019 betreffende de persoonlijke notities in het patiëntendossier, <https://ordomedic.be/nl/adviezen/deontologie/beroepsgeheim/persoonlijke-notities-in-het-patientendossier>.

noch om te bepalen welke gegevens van belang zijn voor de kwaliteit van de zorgen en bijgevolg niet in aanmerking komen als persoonlijke notities.

26. De Geschillenkamer stelt tot slot vast dat de klaagster geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid die haar thans geboden wordt onder artikel 9, § 2 WPR, en met name om haar recht op inzage in haar patiëntendossier uit te oefenen via een door haar aangewezen vertrouwenspersoon die, voor zover deze laatste een beroepsbeoefenaar is, de persoonlijke notities van de verweerster desgevallend kan inkijken¹⁶.
27. De Geschillenkamer stelt op grond van de voorgaande elementen vast dat de verweerster verklaard heeft dat alle relevante [...] informatie uit haar handgeschreven aantekeningen zich in de verslagen bevindt die opgeslagen zijn in het elektronische patiënten dossier, waar de klaagster een afschrift van heeft gekregen.

Bij gebrek aan voldoende bewijs dan wel aanwijzingen dat de “*persoonlijke nota’s*” die het voorwerp uitmaken van het verzoek tot inzage van de klaagster additionele medische gegevens zouden bevatten, die niet compatibel zijn met het concept “persoonlijke notities” en derhalve ook niet onderworpen zijn aan de uitzondering voorzien in artikel 9, § 2 WPR¹⁷, kan de Geschillenkamer evenmin tot de conclusie komen dat de verweerster artikel 15 AVG heeft overtreden.

Derhalve dient de Geschillenkamer de voorliggende klacht als kennelijk ongegrond te verklaren¹⁸.

III. Publicatie en mededeling van de beslissing

28. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is daarentegen niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.
29. Overeenkomstig haar sepotbeleid, zal de Geschillenkamer de beslissing aan de verweerster overmaken¹⁹. De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen ambtshalve ter kennis te brengen van verweersters. De Geschillenkamer ziet echter af van een dergelijke kennisgeving wanneer de klaagster om anonimiteit heeft verzocht ten opzichte van de verweerster en de kennisgeving van de beslissing aan de verweerster, zelfs

¹⁶ NROA — Advies van 19 september 2015 *betreffende de rechtstreekse inzage door de patiënt in zijn elektronisch medisch dossier*; NROA — Advies van 18 september 2004 *betreffende het Elektronisch Medisch Dossier*.

¹⁷ Cf. voetnoot 9, onder randnummer 18 in deze beslissing.

¹⁸ Cf. criterium A.2. in het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

¹⁹ Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

indien deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klagster te (her)identificeren²⁰. Dit is evenwel niet het geval in de onderhavige zaak.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om de voorliggende klacht te seponeren op grond van artikel **95, §1, 3°** van de WOG.

Op grond van artikel 108, §1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerster.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten²¹. Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.²², dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

Om de klagster in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klagster naar de toelichting in haar sepotbeleid²³.

(get). Hielke HIJMANS

Voorzitter van de Geschillenkamer

²⁰ *Ibidem*.

²¹ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

²² Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.

²³ Cf. Titel 4 – *Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.